

166. ԱՃԱՆՑԻՆԵՐԻ ՍՈՏԸ

Մեր շենումը մին մարթ ա ինում, անումը՝ Աթա, Բութանանց Աթա յըն ասում։ Մըն էլ մին Լքսան ա ինում, Կպանանց Ալեքսան ըն ասում։ Ըստրանք մին շեթվեր կյիննով մարչ ըն կյամ, Թա տեսնան՝ հու լնով սոտ կասն։

Ալեքսանը ասում ա.—Օխտը ճոխտ կյումաշ օնիմ։ Մին օր էս կյումշնեն կորալ ըն, շոռ ըմ եկալ, շոռ, քյեցալ, տեսալ մին սոյնու տակ շքուհան ինիլիս։

Աթան ասում ա.—Արա՛, էտ հի՛նշ սոտ ա։ Մին վերցակ օնի, մին օր էս վրցակեն էրկու մափռաշ հմ պեռնալ, ես էլ մաշին նըստալ, մին մեշուկ ճղուպուր էլ առաշըս տիրնլ, մին շնքյնն ծերքս եր կալալ, էս ճղուպուրեն էս վրցակեն կտարեն յրն կուտրելավ֊օտելավ քյեցալ սարը։ Քյիննն ժամանակ քուերեն տական մին ըլքաստրակ ա տնն կյամ։ Մհակը յրն յրմ անում, էս ըլքաստրակեն քմական մին կանվերտ ա վեր ըղնում, յոր ըմ օնում կնրթնմ, տեսնում մաշին կյիրնծ, վեր Ալեքսանենը սոտ ա, Աթա անննը՝ դորթ։ Մին շեթվեր կյինի ըմ տանում տերտանկ, խմում ընք, խմում, լիքը շեթվերը տոն ըմ պիրնմ։